

Brüsszel, 2018.3.23.
COM(2018) 149 final

2018/0074 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

a nyugati vizek és a szomszédos vizek halállományaira és az ezen állományok halászatára vonatkozó többéves terv létrehozásáról, a Balti-tengerre vonatkozó többéves terv létrehozásáról szóló (EU) 2016/1139 rendelet módosításáról, valamint a 811/2004/EK, a 2166/2005/EK, a 388/2006/EK, az 509/2007/EK és az 1300/2008/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

• A javaslat indokai és céljai

A nyugati vizeket és a szomszédos területeket érintő halászati tevékenység rendkívül komplex: legalább hét tengerparti tagállam hajói halásznak itt a halfajok és külső vázas ehető vízi gerinctelen fajok széles spektrumára, a legváltozatosabb halászeszközök felhasználásával. E tevékenység lényeges vonása, hogy a legfontosabb tengerfenéki állományok (azaz amelyek a tengerfenéken vagy annak közelében élnek) jelentős részének kifogása vegyes halászat keretében történik. A gyakorlatban ez azt jelenti, hogy minden alkalommal, amikor egy hajó behúzza hálóját, a fedélzetre emelt fogás különböző fajok keverékéből áll. E keverék összetétele a használt halászeszközök típusától, valamint a használat idejétől és helyétől függően változik.

A teljes kifogható mennyiség (TAC) hatálya alá tartozó halállományokra halászó hajók esetében ez azzal jár, hogy abba kell hagyniuk a halászatot, amint az adott állományra vonatkozó kvótát kimerítették. A közös halászati politikáról szóló, 2013. december 11-i 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet¹ (alaprendelet) elfogadása előtt ezeknek a hajóknak nem kellett felhagyniuk a halászzal, amikor kimerítették az érintett fajok valamelyikére vonatkozó kvótájukat. Folytathatták a halászatot egyéb célfajokra irányulóan, aminek következtében továbbra is kifogtak olyan fajokat is, amelyekre vonatkozóan a kvótákat már kimerítették, annak ellenére, hogy e fogások kirakodására nem voltak jogosultak. Ezeket a kvótát meghaladó fogásokat vissza kellett dobni.

Az alaprendeletben megfogalmazott kirakodási kötelezettségek bevezetésével, azok teljes végrehajtása esetén illegálissá válik a kvótán túlmenő bármilyen fogás visszadobása. Ennek megfelelően lehetséges, hogy a hajóknak az év korai szakaszában fel kell hagyniuk a halászzal, mielőtt a leginkább korlátozó állományra vonatkozó kvótát kimerítették. Ebben az esetben a leginkább korlátozó állomány annak minősül, amit „blokkoló kvóta hatálya alá tartozó fajnak” nevezünk, mivel amint a kérdéses állományra vonatkozó kvóta kimerül, ez lehetetlenné teszi a további állományokra vonatkozó halászatot. Ezért tehát az ezekre az állományokra vonatkozó TAC-értékek meghatározásakor célszerű figyelembe venni azt a tényt, hogy bizonyos állományok kifogását vegyes halászatban végzik. Ez a megközelítés az állományok védelme és kiaknázása szempontjából egyaránt előnyös lehet. A javaslat ezt a megközelítést alkalmazza.

Az alaprendelet célja, hogy a korábbi jogszabályoknál hatékonyabban oldja meg a halak túlhalászásával és visszadobásával kapcsolatos problémákat. További jogszabályok nélkül azonban az alaprendelet a nyugati vizeken folytatott vegyeshalászati tevékenységekben a kvóták kihasználatlanságához vezethet, és nem tenne lehetővé semmilyen kivételt a kirakodási kötelezettség alól, amint a visszadobási tervek lejárta.

Tekintettel a kölcsönhatásokra a nyugati vizeken folytatott tengerfenéki halászatban, kívánatos volna a halászati lehetőségek vegyeshalászati szempontból történő meghatározása, amely módszer a legújabb tudományos eredményeknek köszönhetően már elérhető. Egy ilyen megközelítés összhangban lenne a halászati gazdálkodás ökoszisztéma-alapú szemléletével. Az adaptív gazdálkodás irányába tett első lépés az lenne, hogy minden kulcsfontosságú állomány egyetlen gazdálkodási terv hatálya alá kerüljön. Ennek keretében, rendelkezésre

¹ HL L 354., 2013.12.28., 22. o.

állás esetén minden egyes állomány tekintetében meghatározásra kerülne a halászati mortalitás célértéke, amely az adott állományokra vonatkozó éves teljes kifogható mennyiségek megállapításának alapja lenne. Ez lehetővé tenné a rugalmasságot a TAC-értékek meghatározása terén, ami segíthet a vegyes halászat terén jelentkező nehézségek megoldásában. Továbbá a terv olyan óvintézkedéseket is magában foglalna, amelyek megfelelő kereteket biztosítanak az állományok helyreállítására, ha azok paraméterei a biztonságos biológiai határértékek alá csökkennek.

A javaslat célja gazdálkodási terv létrehozása nyugati vizek tengerfenéki állományai – köztük mélytengeri állományai – és azok halászata vonatkozásában. A terv az említett állományok fenntartható kiaknázását biztosítja a maximális fenntartható hozammal, valamint a halászati gazdálkodás ökoszisztéma-alapú és elővigyázatossági megközelítésével kapcsolatos elvek betartása mellett. Gondoskodik a halászati lehetőségek stabilitásáról, biztosítva egyúttal azt, hogy a gazdálkodás az állományokra, a vegyes halászatra, valamint az ökoszisztéma és a környezet más szempontjaira vonatkozó legfrissebb tudományos adatok alapján történjen. Megkönnyíti a kirakodási kötelezettség bevezetését is.

A halászok magatartását meghatározó és gazdaságilag fontos állományokat az F_{MFH} tartományokkal összhangban kell kezelni. Ennek következtében a nyugati vizeken a kirakodott mennyiség mintegy 95 %-át a maximális fenntartható hozammal összhangban kezelik. A fennmaradó részt, azaz a túlnyomóan járulékos fogásként kifogott állományokat az elővigyázatossági megközelítés szerint kell kezelni.

A javaslat nem a Célravezető és hatásos szabályozás program (REFIT) keretében született kezdeményezés. Ennek ellenére hozzájárulhat az alkalmazandó uniós jogszabályok egyszerűsítéséhez. Az indítvány célja, hogy felváltsa azt a jelenlegi öt, külön rendeletekben meghatározott többéves tervet, amelyek egy-egy fajra vonatkoznak. A javaslat a különböző tengerfenéki állományokra vonatkozó többéves terveket egyetlen rendeletben foglalná össze. Az öt meglévő – egy-egy fajra vonatkozó – terv a következő:

1. A Skóciától nyugatra fekvő területen élő heringállományra és az állomány halászatára vonatkozó többéves terv (1300/2008/EK rendelet);
2. A La Manche csatorna nyugati részén élő nyelvhalállományra vonatkozó többéves terv (509/2007/EK rendelet);
3. A Vizcayai-öbölben élő közönséges nyelvhalra vonatkozó többéves terv (388/2006/EK rendelet);
4. Az északi szürketőkehal-állomány helyreállítására vonatkozó terv (811/2004/EK rendelet);
5. Ibériai-félsziget szürketőkehal- és norvéghomár-állományának helyreállítására vonatkozó terv (2166/2005/EK rendelet).

Az új megközelítés bevezetése módot ad a természetvédelmi célkitűzések elérésére, miközben lehetővé teszi a halászati erőkifejtési korlátok megszüntetését, ami azt jelenti, hogy számos jelentéstételi és ellenőrzési kötelezettségre nem lenne szükség. Ez az adminisztratív terhek jelentős csökkentését eredményezné.

A terv a nyugati vizeken halászó valamennyi uniós hajóra vonatkozik, függetlenül azok teljes hosszától, mivel ez összhangban van a közös halászati politika (KHP) szabályaival és a hajók által az érintett halállományokra gyakorolt hatással.

Az alaprendelet 2014. január 1-jei hatállyal meghatározza a KHP szabályait, beleértve a többéves tervekre vonatkozó rendelkezéseket és a teljes kifogható mennyiségekre vonatkozó korlátozás hatálya alá tartozó állományokra alkalmazandó kirakodási kötelezettségeket és az úgynevezett regionalizációt. A tervben a következőképpen tükröződnek ezek a rendelkezések:

- A többéves tervekre vonatkozóan az alaprendelet 9. cikkében meghatározott alapelvekkel és célkitűzésekkel összhangban a terv vegyeshalászati terv, és elsősorban az MFH-ra vonatkozó célkitűzéseken alapul.
- Az alaprendelet 10. cikke felsorolja a többéves tervek számszerűsíthető célokra vonatkozó tartalmát. A tervben a maximális fenntartható hozamnak megfelelő célértékek az ICES által javasolt értéktartományként kerülnek feltüntetésre. Ezek a tartományok az érintett állományok tekintetében lehetővé teszik a maximális fenntartható hozamon alapuló gazdálkodást, biztosítva ugyanakkor a kiszámíthatóság magas szintjét is. A célértékeket állományvédelmi referenciaponthoz kapcsolódó óvintézkedések egészítik ki. A referenciapontok azon halállományok esetében, amelyekhez rendelkezésre állnak, a szaporodóképes állomány biomasszájaként kerülnek meghatározásra; ezt az ICES adja meg rendszerint egy összehasonlító értékelés alapján. Ehhez hasonlóan a norvég homár bizonyos funkcionális egységei esetében a referenciapontokat (amennyiben rendelkezésre állnak) abundancia formájában fejezik ki. A szaporodóképes biomassza vagy abundancia szintjére vonatkozó szakvélemény hiányában a referenciapont az a szint, amelynek elérésekor a tudományos szakvélemények szerint az állomány fenyegetettségnek van kitéve. A terv célkitűzéseinek, célértékeinek és óvintézkedéseinek meghatározásakor, valamint a kirakodási kötelezettség végrehajtásakor ugyanaz a megközelítés érvényesült, mint a nemrégiben elfogadott, a közönséges tőkehal, a hering és a spratt balti-tengeri állományaira és a halászatukra vonatkozó többéves terv létrehozásáról, a 2187/2005/EK rendelet módosításáról és az 1098/2007/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2016. július 6-i (EU) 2016/1139 európai parlamenti és tanácsi rendeletben².
- Az alaprendelet 15. cikke értelmében a nyugati vizeken érvényes kirakodási kötelezettség 2015-től nyílt vízi fajokra, 2016-tól bizonyos tengerfenéki halászati tevékenységekre és a halászatot meghatározó fajokra, 2019. január 1-jétől pedig az összes egyéb olyan fajra alkalmazandó, amelyre fogási korlátok vonatkoznak. Az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (7) bekezdése értelmében a tagállamoknak a teljes kifogható mennyiségeket a lobogójuk alatt közlekedő hajók között a feltételezhető fogási összetétel és az összes fogás kirakodására vonatkozó kötelezettség figyelembevételével kell kiosztaniuk. Ennek érdekében a tagállamok olyan nemzeti intézkedéseket fogadhatnak el, mint például a rendelkezésre álló nemzeti TAC tekintetében a meghatározott tartalék képzésére vonatkozó kötelezettség előírása más tagállamokkal való kvótacsere céljából.
- Az alaprendelet 18. cikke szerint, amennyiben a Bizottságot hatáskörrel ruházták fel arra, hogy végrehajtási jogi aktusokat vagy felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, a közvetlen állománygazdálkodási érdekekkel bíró tagállamok – a többéves terv célkitűzéseinek elérése érdekében – többek között bizonyos intézkedések elfogadására irányuló közös ajánlásokat nyújthatnak be. A terv ennek érdekében a kirakodási kötelezettségre vonatkozó rendelkezések és bizonyos állományokat érintő konkrét védelmi intézkedések elfogadása tekintetében regionális együttműködést alakít ki a tagállamok között.

A terv – a HTMGB tudományos szakvéleményével összhangban – nem állapít meg éves korlátokat a halászati erő kifejtés tekintetében (tengeren töltött napok száma). A tagállamok azonban nemzeti szinten felső határértékeket is megállapíthatnak a kapacitás tekintetében.

² HL L 191., 2016.7.15., 1. o.

- **Összhang a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel**

A bizottsági javaslat összhangban van a nyugati vizeket érintő halászati gazdálkodás meglévő jogi keretével:

- A közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 11-i 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet¹ megállapítja a KHP általános keretét és meghatározza azokat a helyzeteket, amikor az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak többéves terveket kell elfogadnia.
- A halászati erőforrásoknak a fiatal tengeri élőlények védelmét biztosító technikai intézkedések révén történő megóvásáról szóló, 1998. március 30-i 850/98/EK tanácsi rendelet³ körvonalazza a megfelelő technikai védelmi intézkedéseket, azaz a fogás összetételére vonatkozó szabályokat, a legkisebb szembőséget, a legkisebb kifogható méretet, a tilalom hatálya alá vont területeket és a bizonyos halászati tevékenységekre vonatkozó tilalmi időszakokat. Emellett korlátozást állapít meg az eresztőháló halászatra vonatkozóan is. Ez jelenleg felülvizsgálat alatt áll, és felváltásra kerül, ha a halászati erőforrások és a tengeri ökoszisztémák technikai intézkedések révén történő védelméről, az 1967/2006/EK, az 1098/2007/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet, továbbá az 1343/2011/EU és az 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 894/97/EK, a 850/98/EK, a 2549/2000/EK, a 254/2002/EK, a 812/2004/EK és a 2187/2005/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre⁴ vonatkozó bizottsági javaslat elfogadásra kerül.
- Az éves tanácsi rendeletek, amelyek egyes halállományok és halállománycsoportok tekintetében meghatározzák a nyugati vizeken alkalmazandó halászati lehetőségeket és a kapcsolódó feltételeket, megállapítják az érintett állományokra vonatkozó TAC-szinteket (a legutóbbi, jelenleg hatályban lévő jogszabály az egyes halállományok és halállománycsoportok tekintetében az uniós vizeken, valamint az uniós halászhajók tekintetében egyes nem uniós vizeken alkalmazandó halászati lehetőségeknek a 2018. évre történő meghatározásáról szóló, 2018. január 23-i (EU) 2018/120 tanácsi rendelet⁵).
- A közös halászati politika szabályainak betartását biztosító közösségi ellenőrző rendszer létrehozásáról, a 847/96/EK, a 2371/2002/EK, a 811/2004/EK, a 768/2005/EK, a 2115/2005/EK, a 2166/2005/EK, a 388/2006/EK, az 509/2007/EK, a 676/2007/EK, az 1098/2007/EK, az 1300/2008/EK és az 1342/2008/EK rendelet módosításáról, valamint a 2847/93/EGK, az 1627/94/EK és az 1966/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 1224/2009/EK tanácsi rendelet⁶ megállapítja a halászatra vonatkozó általános ellenőrzési követelményeket, valamint a többéves tervekre vonatkozó egyedi ellenőrzési követelményeket.
- A Bizottság dinamikus hivatkozások alkalmazását javasolja az F_{MFH} tartományok és az állományvédelmi referenciapontok tekintetében. Ez a megközelítés garantálja, hogy a szóban forgó paraméterek, melyek elengedhetetlenek a halászati lehetőségek

³ HL L 125., 1998.4.27., 1. o.

⁴ COM(2016) 134 final – 2016/074 (COD).

⁵ HL L 27., 2018.1.31., 1. o.

⁶ HL L 343., 2009.12.22., 1. o.

meghatározásához, ne avuljanak el, és a Tanács mindig hozzáférhessen a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvéleményekhez. A balti-tengeri állományok kezelése során is ezt, a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvéleményekre való dinamikus hivatkozásokat biztosító megközelítést kell alkalmazni. Az (EU) 2016/1139 rendeletet ezért módosítani kell.

- **Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival**

A javaslat és annak célkitűzései összhangban állnak más uniós szakpolitikákkal, különösen a környezetvédelmi, szociális, piaci és kereskedelmi politikákkal.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

- **Jogalap**

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 43. cikkének (2) bekezdése.

- **A szubszidiaritás elve**

A javaslat rendelkezései a tengeri biológiai erőforrások megőrzésével kapcsolatosak, és ezek az intézkedések az Unió kizárólagos hatáskörébe tartoznak. A szubszidiaritás elve ezért nem alkalmazandó.

- **Az arányosság elve**

A javasolt intézkedések megfelelnek az arányosság elvének, mivel megfelelőek, szükségesek, és semmilyen egyéb, kevésbé korlátozó intézkedés nem áll rendelkezésre a kívánt szakpolitikai célok megvalósítására.

- **A jogi aktus típusának megválasztása**

Javasolt aktus: az Európai Parlament és a Tanács rendelete.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉSEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

Különböző szintű konzultációkra került sor többek között az érdekelt felekkel, tudományos munkatársakkal, állami (pl. közigazgatási) és bizottsági szolgálatokkal. Ezt egy teljes körű értékelési folyamat követte oly módon, hogy a kezdeti megoldandó feladatokat és kérdéseket a Bizottság határozta meg, de az egyes fázisokban a legfontosabb információkat a tudományos munkatársak és egyéb szakértők szolgáltatták, valamint olyan érdekelt felek, akik teljes mértékben részt vállaltak a folyamatban.

- **Az érdekelt felekkel folytatott konzultációk**

Az érdekelt felekkel célzott módon került sor egyeztetésre, nevezetesen az északnyugati vizek regionális tanácsadó testületével és a délnyugati vizek regionális tanácsadó testületével folytatott konzultációk keretében. A tanácsadó testületek olyan érdekelt szervezetek, amelyeket a korábbi, 2002. évi KHP reform során hoztak létre. Céljuk, hogy egybefogják az iparági (halászati, feldolgozási és forgalmazási ágazat) és egyéb érdekcsoportokat, például a környezetvédelmi és fogyasztói szervezeteket. A tanácsadó testületek a tengermedencék szerint szerveződnek; a fent megnevezett tanácsadó testületek az e javaslat hatálya alá tartozó földrajzi területen folytatott halászat kapcsán fejtették ki véleményüket.

2015. május 22-től szeptember 15-ig átfogó nyilvános konzultációra került sor az interneten⁷. A tagállamoktól, a tanácsadó testületektől, az iparágat képviselő szervezetektől, a civil szervezetektől és a lakosságtól összesen 28 részletes észrevétel érkezett. A főbb következtetések a következők voltak:

- A fő problémát az jelenti, hogy az állományok még mindig nem érik el a maximális fenntartható hozamot, és így az ágazat nem élvezheti teljes mértékben a fenntartható halászat előnyeit, valamint az, hogy a jelenlegi többéves tervek nem alkalmasak az új közös halászati politika gazdálkodási intézkedéseinek foganatosítására.
- Az Európai Uniónak lépéseket kell tennie, ami a Szerződés értelmében egyben kötelezettsége is, mindezt azonban a halászati ágazattal együttműködve kell végrehajtania.
- Kifejezetten előnyben részesül a többéves, proaktív megközelítés, szemben az éves, reaktív megközelítéssel. Ugyanakkor változó körülmények között továbbra is szükség lehet a reaktív megközelítésre.
- A maximális fenntartható hozam elérése átlátható és stabil keretet igényel, míg a kirakodási kötelezettség hosszú távú végrehajtásához és a halászati gazdálkodás regionális megközelítéséhez jogi keretre van szükség. Egyes észrevételek rámutattak arra is, hogy a hatálynak szélesebb körűnek kellene lennie, és magában foglalhatna környezetvédelmi célkitűzéseket is.
- Célszerű lenne létrehozni egy keretet a főbb fajok többéves gazdálkodási terven alapuló következetes kezelése érdekében. E keretnek tükröznie kell a fogások összetételét és a kvóták kiosztását, és több fajra kiterjedő megfontolásokon kell alapulnia. A keret nemcsak a fő fajokra, hanem a többi fajra is alkalmazható. Törekedni kell a földrajzi eloszlás figyelembevételére biológiai és halászati szempontból is.
- A terv által érintett fajok tekintetében volt egyfajta nyilvánvaló megoszlás: a szakmai szervezetek a halászati tevékenységek azon legfontosabb célfajaira kívánták összpontosítani a tervet, amelyekre 2016-tól kezdődően a visszadobási tervek vonatkoznak (pl. közönséges tőkehal, szürke tőkehal, rombuszhalfélék, ördőghal), míg a nem kormányzati szervezetek az – akár fő célfajként, akár járulékos fogásként – kifogott fajok szélesebb körét kívánták a terv hatálya alá vonni.
- A halászati gazdálkodásnak figyelembe kell vennie a regionális sajátosságokat és az érdekelt felek fokozottabb bevonását; az elővigyázatosság elvét kell alkalmazni.

A nyilvános konzultációval párhuzamosan célzott felmérés is zajlott, melyben pontosabb, technikaibb jellegű kérdések kerültek megfogalmazásra. A felmérés címzettjei a tanácsadó testületek, a tagállami hatóságok, az Európai Parlament Halászati Bizottsága és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság NAT szakbizottsága voltak.

• **Szakértői vélemények beszerzése és felhasználása**

A meglévő jogszabályok kiértékeléséhez szükséges munka és konzultációk legnagyobb részét a Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMGB) és a Nemzetközi Tengerkutató Tanács (ICES), valamint a Tengeri Erőforrásokat Felmérő Csoport (MRAG)

⁷

https://ec.europa.eu/info/consultations/multi-annual-plans-western-eu-waters_en

égisze alatt a Bizottsággal kötött keretszerződés alapján dolgozó tudományos munkatársak végezték.

- **A jelenleg hatályban lévő jogszabályok utólagos értékelése / célravezetőségi vizsgálata**

A HTMGB, az ICES és a MRAG a közös halászati politika reformját megelőzően több értékelést is végzett az egyes fajokra vonatkozó gazdálkodási tervek tekintetében. Emellett a meglévő gazdálkodási intézkedések folyamatos tudományos felülvizsgálat alatt állnak.

Az öt meglévő gazdálkodási terv sem a közös halászati politika követelményeinek, sem az intézményközi munkacsoport⁸ következtetéseinek nem felel meg, és nem szolgálja a közös halászati politika céljainak elérését. A jelenlegi többéves terveknek a Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMGB) és a Nemzetközi Tengerkutató Tanács (ICES) által végzett felülvizsgálatai⁹ a következőket állapították meg:

- A Skóciától nyugatra fekvő területek heringállományára vonatkozó tervvel kapcsolatban az ICES által 2015-ben végzett összehasonlító értékelés megállapította, hogy *„nem alkalmaztak elővigyázatossági tervet a kombinált állományokra vonatkozóan. 2015-ben sor került a 6aN és a 6aS/7bc övezet heringállományainak együttes összehasonlító értékelésére. Az állományok kombinált értékelésére azért volt szükség, mert az állományok elkülönítése sem a kereskedelmi fogásokban, sem a felmérések során nem lehetséges”*¹⁰;
- A La Manche csatorna nyugati részén honos nyelvhalra vonatkozó tervvel (509/2007/EK rendelet) kapcsolatban a HTMGB 2014-ben kifejtette, hogy *„egyetlen hatékony eleme a teljes kifogható mennyiség korlátozása.”* Megállapította továbbá a következőket: *„Tekintettel a területen folytatott halászati tevékenységek több fajra kiterjedő jellegére, a HTMGB úgy véli, hogy a halászat hatékony irányításának legjobb módja egy többéves regionális halászati gazdálkodási terv kidolgozása és végrehajtása lenne”*; ez ugyanis *„lehetővé tenné az irányítás hatékonyabbá tételét és a teljes kifogható mennyiségek kiegyensúlyozatlanságával kapcsolatos problémák elkerülését.”* Ami az erőkifejtési korlátokat illeti, a HTMGB kiemelte, hogy *„a La Manche csatorna nyugati részén alkalmazott (kW- napban kifejezett) halászati erőkifejtés nagy része olyan erőkifejtés, amelyet a gazdálkodási terv nem szabályoz”*, továbbá *„a tervben előírt halászati erőkifejtés egy flotta tekintetében sem korlátozó.”* Ha az erőkifejtés korlátozott, *„lehetséges, hogy a hajók visszatérnek a part menti területekre, ahol alacsonyabb az üzemanyagköltség és nagyobb bőségben található nyelvhal. Ha ez bekövetkezik, a halbölcsőhelyeken alkalmazott fokozott erőkifejtés következtében növekedhet a méreten aluli sima lepényhal kifogott mennyisége”*¹¹;

⁸ A többéves tervekkel foglalkozó intézményközi munkacsoport, melyet 2013-ban hoztak létre intézményközi ügyek megoldására, megállapodott egy olyan eljárásról, amely egyrészt megkönnyíti a többéves terveknek a közös halászati politika követelményei szerinti kidolgozását és gyakorlati megvalósítását, másrészt módot ad az ilyen tervekkel kapcsolatos kérdések vizsgálatára és a megfelelő megoldási lehetőségek feltárására.

⁹ A meglévő többéves tervek teljesítményét értékelő HTMGB-jelentések itt érhetők el: <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/reports/management-plans>

¹⁰ <http://www.ices.dk/sites/pub/Publication%20Reports/Advice/2015/2015/her-67bc.pdf>

¹¹ [STECF: Evaluation/scoping of Management plans - Evaluation of the multi-annual plan for the management of Western Channel sole \(Regulation EC 509/2007\) \(STECF-14-04\)](#), 7. és 10. o.

- A Vizcayai-öbölben élő nyelvhakra vonatkozó terv (388/2006/EK rendelet) célja az állomány helyreállítása, ugyanakkor nem fogalmazódott meg célként a maximális fenntartható hozam elérése. 2011-ben a HTMGB megjegyezte: „a terv előírja, hogy az új biológiai célokat az állomány elővigyázatossági biomassa-szintjének helyreállítását követően kell meghatározni.”¹² Noha az állomány 2010-ben elérte ezt a szintet, nem került sor felülvizsgálatra.
- Az északi szürketőkehal-állományra vonatkozó tervben (811/2004/EK rendelet) a célkitűzés akkor tekinthető megvalósultnak, ha a szaporodóképes állomány mérete két egymást követő évben a biztonságos biológiai határértékek felett marad. Azaz a terv nem kifejezetten a maximális fenntartható hozam elérését célozza. Az ICES ezenkívül azt jelentette, hogy „a jelenlegi helyreállítási terv (811/2004/EK rendelet) olyan elővigyázatossági referenciapontokon alapul, amelyek már nem megfelelőek”¹³;
- Hasonló érvényes déli szürketőkehal-, illetve norvéghomár-állományra vonatkozó tervre (2166/2005/EK rendelet): nem célja a maximális fenntartható hozam elérése, és az ICES szerint „olyan elővigyázatossági referenciapontokat használ, amelyek már nem megfelelőek”. A HTMGB 2010-es értékelése szerint „az állománypusztulás (F) mértékének a tervtől 2006 óta várt csökkenését nem sikerült elérni”; „a szabályozott halászati erő kifejtés csökkent, az operatív (fogás szerint súlyozott) erő kifejtés nőtt, mivel az erő kifejtés olyan halászeszközökkel történt, amelyek azonos erő kifejtés mellett több szürke tőkehalat fogtak”, valamint „az F_{MFH} vélhetően nem lesz elérhető a tervezet időpontra, 2015-re. Következésképpen a terv nem éri el kitűzött céljait.”¹⁴

A tengeren töltött napok rendszerét bizonyos kedvezőtlen hatások miatt szintén kritizálta az érdekelt felek egy része. Az a szabály például, hogy a korlátozott számú halászati napokkal rendelkező hajóknak partközelségben kell halászniuk, ahol a növendék halak koncentrálnak, nemhogy segítené a halállományok megőrzését, de még károsítja is a környezetet.

• **Hatásvizsgálat**

A nyugati vizeket érintő többéves tervre vonatkozó hatásvizsgálat az új KHP és a technikai intézkedésekre vonatkozó rendeletek átszövegezése keretében történt. Az új KHP előírja többek között az új kirakodási kötelezettséget, a maximális fenntartható hozam (MFH) elérésére szolgáló ütemtervet és a regionalizációt. Számos jelentés, tanulmány és szerződés szolgált háttérinformációval e kérdésekhez. A háttér a következő elemeket foglalja magában:

- a KHP reformja;
- a kirakodási kötelezettség bevezetésének hatása;
- a KHP társadalmi-gazdasági dimenziói;
- egy új technikai intézkedéseket meghatározó rendelet kidolgozása;
- vegyes halászat az EU vizein, beleértve a blokkoló hatások kezelését;

¹² [STECF: Impact Assessment of Bay of Biscay sole \(STECF-11-01\), 12. o.](#)

¹³ <http://www.ices.dk/sites/pub/Publication%20Reports/Advice/2016/2016/hke-nrtn.pdf>

¹⁴ [STECF: Report of the Sub Group on Management Objectives and Strategies \(SGMOS 10-06\). Part d\) Evaluation of Multi-Annual Plan for hake and Nephrops in areas VIIIc and IXa, p. 6](#)

- az új többéves tervekre vonatkozó gazdálkodási területek szempontjai;
- az MFH alkalmazásával történő halászati gazdálkodás szempontjai.

A hatásvizsgálatban három jogalkotási alternatíva vizsgálatára került sor: 1. alternatíva – a KHP meglévő releváns szabályainak alkalmazása, 2. alternatíva – egyetlen többéves vegyeshalászati terv létrehozása, 3. alternatíva – a meglévő tervek több többéves vegyeshalászati tervvel való felváltása.

Az **1. alternatíva** a jelenlegi helyzetet tükrözi, és nem foglalkozik érdemben a túlhalászás és a nem hatékony irányítás problémáival (lásd az 1.4. és 3. szakaszt). A *status quo* problémái éppen azok, amelyeket a kezdeményezés orvosolni kíván. Ezen alternatíva esetén hatályban maradnának az ellentmondásos rendelkezések, így egyértelmű, hogy a konkrét célkitűzések nem valósulhatnak meg.

A **2. alternatíva** egyetlen tervet foglal magában, amely kiterjed a nyugati vizek összességére. Ez a lehetőség tehát figyelembe vennie, hogy a tagállamok közül többen mind az északnyugati, mind a délnyugati vizeken halásznak, és hogy számos flotta mindkét területen folytat halászatot.

Az egyetlen terv továbbra is lehetővé tenné közös ajánlások előterjesztését az északnyugati vizeken, illetve a délnyugati vizeken folytatott konkrét halászati tevékenységekre vonatkozóan. Ráadásul a javaslatok ugyanazt a mintát követik majd az északnyugati és a délnyugati vizek esetében, mint amely a Balti-tengerre vonatkozó többéves tervben elfogadásra került, és amely az Északi-tengerre vonatkozó többéves terv vívmányai révén várhatóan még kidolgozottabbá válik.

A **3. alternatíva** két tervet foglal magában, amelyek közül az egyik az északnyugati vizekre, a másik a délnyugati vizekre vonatkozna. A 2. és a 3. alternatíva közötti különbséget tehát azt jelentené, hogy utóbbi tükrözné a régiókba sorolás jelenlegi rendszerét, azaz a szóban forgó területek közül az egyik az északnyugati vizek regionális tanácsadó testületének, a másik a délnyugati vizek regionális tanácsadó testületének a hatáskörébe tartozna. Azokról a területekről van szó, amelyeket az északnyugati vizeken halászó tagállamok csoportja és a délnyugati vizeken halászó tagállamok csoportja a visszaszabási tervekhez kapcsolódó közös ajánlás kidolgozása során érintett.

A két terv ily módon a visszaszabási tervek kapcsán a halászati gazdálkodási követelmények értékelése terén végzett munka természetes folytatása lenne a KHP célkitűzéseinek elérése (azaz a kirakodási kötelezettség végrehajtása és az MFH elérése) érdekében.

Míg a 2. és a 3. alternatíva egyaránt magasabb pontszámot ért el, mint az 1. kiindulási lehetőség, a megelőző elemzések kimutatták, hogy a **2. alternatíva, tehát az egyetlen, a nyugati vizek összességére vonatkozó többéves vegyeshalászati terv** jobban teljesített a következő kritériumok tekintetében:

- eredményesség és hatékonyság;
- az adminisztratív terhek csökkentése;
- a KHP általános fő célkitűzéseinek megvalósítása;
- a stabilitást és a kiszámíthatóságot elősegítő gazdálkodási keret biztosítása.

Emellett az egységes gazdálkodási terv egyszerűsíteni fogja a jogi keretet, és csökkenteni fogja a tagállamokra és az ágazatra háruló adminisztratív terheket.

- **Célravezető szabályozás és egyszerűsítés**

Bár ez a terv nem kapcsolódik a Célravezető és hatásos szabályozás programhoz (REFIT), csökkenti a szabályozási terheket, mivel hatályon kívül helyez öt olyan rendeletet, amelyeket e terv magába olvaszt. Ezenkívül meg fogja szüntetni a tengeren tölthető napokra vonatkozó bonyolult szabályozást, amely igazgatási többletforrásokat igényelt az irányítás és nyomon követés tekintetében.

A jelenlegi rendszer jelentős gazdasági költségeket ró az üzleti vállalkozásokra, különösen a kkv-kra; ezeket a veszteségeket a bonyolult szabályozás okozza, és a jövőben kerülendők (az egyszerűsítés közvetlen előnyei). A fenntartható kiaknázás magasabb jövedelmezőséget eredményez, amely jobb gazdasági teljesítményhez vezet. A halászok több szabadságot élveznek majd annak eldöntésében, hogy hol és mikor halásszanak. A halászati erő kifejteni rendszer kiküszöbölése nem csupán az ágazati adminisztratív terheket csökkenti, beleértve a nagymértékű adatszolgáltatási kötelezettségeket, hanem a nemzeti hatóságoknak az ilyen jelentések feldolgozására és ellenőrzésére vonatkozó terheit is.

Az Skóciától nyugatra fekvő területeken élő heringállományra vonatkozó, az 1300/2008/EK tanácsi rendeletben foglalt gazdálkodási terv hatályát vesztené. A terv elavulttá vált, mivel az érintett állományok tudományos megítélése megváltozott.

- **Alapjogok**

Nem alkalmazandó

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A javaslatnak nincsenek költségvetési vonzatai.

5. EGYÉB ELEMEEK

- **Végrehajtási tervek, valamint a nyomon követés, az értékelés és a jelentéstétel szabályai**

A terv értelmében a terv érintett állományokra gyakorolt hatását a tudományos szakvélemények alapján rendszeresen értékelni kell. Az ilyen értékelés szempontjából rendkívül fontos a megfelelő időszak megválasztása: olyan időszakban kell történnie, amely lehetővé teszi a regionális intézkedések elfogadását, végrehajtását, valamint az állományokra és a halászatra gyakorolt hatásaik bemutatását. Emellett figyelembe kell venni a tudományos testületek munkamódszerét, beleértve a rendszeres összehasonlító értékelést is. Az utóbbi időben, amikor az értékelés hároméves időszakra vonatkozott, az értékelendő adatok vagy trendek nem kielégítő volta miatt lehetetlenné vált tudományos szakvélemények elkészítése. Ezért célszerű a tervet ötvenként értékelni.

Ebben a tekintetben meg kell jegyezni, hogy a terv hatásának rendszeres kiértékelése nem akadályozza annak, hogy a tervet a jogalkotók módosítsák, amennyiben ezt új fejlemények szükségessé teszik.

- **A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata**

A közös halászati politikának a halászati erőforrások védelmére vonatkozó átfogó törekvésével összhangban és különös tekintettel az alaprendelet 9. és 10. cikkére, amely többéves tervek kidolgozását követeli meg, a terv fő elemei a következők:

- A terv a nyugati vizek tengerfenéki állományaira, beleértve a mélytengeri állományokat is, és az ezen állományok halászatára vonatkozik. Kiterjed továbbá a nyugati vizeken a kirakodási kötelezettség és a technikai intézkedések végrehajtására

valamennyi állomány tekintetében, valamint ezen állományok kiaknázására vonatkozóan.

- Célok és célértékek (a maximális fenntartható hozam elvével összhangban álló halászati mortalitás elérése). Az alaprendelet 10. cikkével összhangban a célértékeknek számszerűsíthetőnek kell lenniük. A javasolt célértékeket az ICES szakvéleménye szerinti F_{MFH} körüli halászati mortalitási tartományokként fejezik ki. Ezek az F_{MFH} tartományok lehetővé teszik a maximális fenntartható hozamon alapuló gazdálkodást az érintett állományok tekintetében, miközben a tudományos szakvélemények változása esetén módosításokra is sor kerülhet, és a kiszámíthatóság szintje magas marad.
- A tervben az állományvédelmi referenciapontokat, melyeket a szaporodóképes állomány biomasszájaként (tonnában) vagy abundanciaként (számokban) fejeznek ki, az ICES határozza meg, rendszerint összehasonlító értékelések végzésével. A szaporodóképes állomány biomasszájaként vagy abundanciaként meghatározott referenciapontokra vonatkozó szakvélemény hiányában megfelelő lépéseket kell tenni, ha a tudományos szakvélemények szerint az állomány fenyegetés alatt áll.
- Az állományvédelmi referenciapontokhoz óvintézkedések és konkrét állományvédelmi intézkedések kapcsolódnak. Ha a tudományos szakvélemény szerint bármelyik érintett állomány e pont alatt van, az adott állományra vonatkozó TAC-értékét csökkenteni kell. Ez az intézkedés szükség szerint kiegészíthető például technikai intézkedésekkel, illetve a Bizottság vagy a tagállamok sürgősségi intézkedéseivel.
- A regionalizáció keretében rendelkezéseket kell elfogadni a kirakodási kötelezettségre vonatkozóan, ezekre ugyanis szükség van a kirakodási kötelezettség maradéktalan végrehajtásához. E rendelkezések – összhangban a tudományos szakvéleményekkel – jogalapot biztosítanak az esetleges jövőbeni, magas túlélési arányhoz kapcsolódó mentességekhez vagy *de minimis* kivételekhez.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

a nyugati vizek és a szomszédos vizek halállományaira és az ezen állományok halászatára vonatkozó többéves terv létrehozásáról, a Balti-tengerre vonatkozó többéves terv létrehozásáról szóló (EU) 2016/1139 rendelet módosításáról, valamint a 811/2004/EK, a 2166/2005/EK, a 388/2006/EK, az 509/2007/EK és az 1300/2008/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 43. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére¹⁵,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) Az Egyesült Nemzetek 1982. december 10-i Tengerjogi Egyezménye, amelynek az Unió szerződő fele, állományvédelmi kötelezettségeket ír elő, beleértve a halászott fajok populációinak a maximális fenntartható hozamot (a továbbiakban: MFH) biztosító szinten történő fenntartását vagy erre a szintre történő helyreállítását.
- (2) A 2015. évi New York-i fenntartható fejlődési világ-csúcstalálkozón az Unió és tagállamai kötelezettséget vállaltak arra, hogy 2020-ra eredményesen szabályozzák a halászatot, véget vetnek a túlhalászásnak, a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászatnak és a kártékony halászati gyakorlatoknak, és tudományos alapokon nyugvó gazdálkodási terveket vezetnek be annak érdekében, hogy a halállományokat a lehető legrövidebb időn belül helyreállítsák, legalább olyan szintre, amely a biológiai tulajdonságaik által meghatározott MFH-t biztosítani tudja.
- (3) Az 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet¹⁶ az Unió nemzetközi kötelezettségeivel összhangban meghatározza a közös halászati politika (a továbbiakban: KHP) szabályait. A KHP-nek hozzá kell járulnia a tengeri környezet védelméhez, a gazdaságilag hasznosított valamennyi faj esetében folytatott fenntartható gazdálkodáshoz és különösen a 2008/56/EK európai parlamenti és tanácsi

¹⁵ HL C , , . o.

¹⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 1380/2013/EU (2013. december 11.) rendelete a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 354., 2013.12.28., 22. o.).

irányelv¹⁷ 1. cikkének (1) bekezdésében meghatározott jó környezeti állapot 2020-ig történő eléréséhez.

- (4) A KHP célja többek között annak biztosítása, hogy a halászati és az akvakultúra-tevékenységek környezeti szempontból hosszú távon fenntarthatóak legyenek, valamint hogy a halászati gazdálkodásban érvényesüljön elővigyázatossági megközelítés és ökoszisztéma-alapú megközelítés.
- (5) A KHP céljainak elérése érdekében adott esetben számos állományvédelmi intézkedést kell elfogadni bármilyen kombinációban, például többéves terveket, technikai intézkedéseket, valamint a halászati lehetőségek rögzítését és kiosztását.
- (6) Az 1380/2013/EU rendelet 9. és 10. cikke szerint a többéves terveknek tudományos, műszaki és gazdasági szakvéleményeken kell alapulniuk. Az említett rendelkezésekkel összhangban e tervnek célkitűzéseket, mennyiségi célértékeket és a hozzájuk tartozó egyértelmű időkeretet, állományvédelmi referenciapontokat, ©et és technikai intézkedéseket kell tartalmaznia, melyek célja a nemkívánatos fogások elkerülése és számuk csökkentése.
- (7) „A rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvélemények” a legfrissebb tudományos adatokon és módszereken alapuló, uniós vagy nemzetközi szinten elismert független tudományos testület által közzétett vagy felülvizsgált, nyilvánosan hozzáférhető tudományos szakvéleményeket jelentik.
- (8) A Bizottságnak a többéves terv hatálya alá tartozó állományok tekintetében be kell szereznie a rendelkezésre álló legjobb szakvéleményeket. Ennek érdekében egyetértési megállapodásokat köt a Nemzetközi Tengerkutató Tanáccsal (ICES). Az ICES tudományos szakvéleményének ezen a többéves terven kell alapulnia, és meg kell jelölnie különösen az F_{MFH} tartományokat és a biomassa-referenciapontokat ($B_{trigger}$ és B_{lim}). Ezeket az értékeket fel kell tüntetni az adott állományokra vonatkozó szakvéleményben és adott esetben minden egyéb nyilvánosan elérhető tudományos szakvéleményben, például az ICES által kiadott vegyeshalászati szakvéleményekben.
- (9) A 811/2004/EK¹⁸, a 2166/2005/EK¹⁹, a 388/2006/EK²⁰, az 509/2007/EK²¹, az 1300/2008/EK²² és az 1342/2008/EK²³ tanácsi rendelet meghatározza a szürke tőkehal

¹⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/56/EK irányelve (2008. június 17.) a tengeri környezetvédelmi politika területén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról (tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv) (HL L 164., 2008.6.25., 19. o.).

¹⁸ A Tanács 811/2004/EK rendelete (2004. április 21.) az északi szürketőkehal-állomány helyreállítására vonatkozó intézkedések megállapításáról (HL L 150., 2004.4.30., 1. o.).

¹⁹ A Tanács 2166/2005/EK rendelete (2005. december 20.) a Kantábriai-tenger és az Ibériai-félsziget nyugati részének déli szürketőkehal- és norvéghomár-állományának helyreállítását célzó intézkedésekről, valamint a halászati erőforrásoknak a fiatal tengeri élőlények védelmét biztosító technikai intézkedések révén történő megóvásáról szóló 850/98/EK rendelet módosításáról (HL L 345., 2005.12.28., 5. o.).

²⁰ A Tanács 388/2006/EK rendelete (2006. február 23.) a Biscay-öböl nyelvhálóállományának fenntartható kiaknázására vonatkozó többéves terv létrehozásáról (HL L 65., 2006.3.7., 1. o.).

²¹ A Tanács 509/2007/EK rendelete (2007. május 7.) a La Manche csatorna nyugati része nyelvhálóállományának fenntartható kiaknázására vonatkozó többéves terv létrehozásáról (HL L 122., 2007.5.11., 7. o.).

²² A Tanács 1300/2008/EK rendelete (2008. december 18.) a Skóciától nyugatra fekvő területen élő heringállományra és az állomány halászatára vonatkozó többéves terv létrehozásáról (HL L 344., 2008.12.20., 6. o.).

északi állományainak, a Kantábriai-tengerben és az Ibériai-félsziget nyugati részén élő déli szürketőkehal-, illetve norvéghomár-állományoknak, a Vizcayai-öböl nyelvhalállományának, a La Manche csatorna nyugati részén élő nyelvhalállományának, a Skóciától nyugatra fekvő terület heringállományának, valamint a Kattegatban, az Északi-tengerben, a Skóciától nyugatra fekvő területen és az Ír-tengerben élő tőkehal állományainak kiaknázására vonatkozó szabályokat. Ezeket és más tengerfenéki állományokat vegyes halászat keretében halásszák. Ezért helyénvaló egy egységes többéves terv létrehozása, amely figyelembe veszi az ilyen technikai kölcsönhatásokat.

- (10) Ezen túlmenően ilyen többéves tervet kell alkalmazni a tengerfenéki állományokra és azok halászatára a nyugati vizeken, ideértve mind az északnyugati, mind a délnyugati vizeket. Ide tartoznak a hengeres testű halak, a lapos testű halak és a porcos halak, valamint a norvég homár (*Nephrops norvegicus*), amelyek a vízoszlop alján vagy annak közelében élnek.
- (11) Bizonyos tengerfenéki állományok kiaknázása egyaránt történik a nyugati vizeken és a szomszédos vizeken. Ennélfogva a főleg a nyugati vizeken halászott állományokra vonatkozó célokkal és óvintézkedésekkel kapcsolatos terv rendelkezéseinek hatályát a nyugati vizeken kívüli területekre is ki kell terjeszteni. Ezenkívül a nyugati vizeken is jelen lévő, de elsősorban azokon kívül halászott állományok esetében szükséges meghatározni a szóban forgó állományok fő halászterületének számító, nyugati vizeken kívüli területekre vonatkozó többéves tervekben szereplő célokat és óvintézkedéseket, kiterjesztve a többéves tervek hatályát oly módon, hogy azok a nyugati vizekre is vonatkozzanak.
- (12) A többéves terv földrajzi hatályának az állomány földrajzi eloszlásán kell alapulnia; a földrajzi eloszlást az ICES által adott legfrissebb tudományos szakvélemény ismerteti. A megalapozottabb tudományos információk vagy az állomány vándorlása miatt a jövőben szükség lehet az állomány többéves tervben meghatározott földrajzi eloszlásának módosítására. A Bizottságot ezért fel kell hatalmazni arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az állományok többéves tervben meghatározott földrajzi eloszlásának kiigazításáról, ha az ICES által adott tudományos szakvélemények szerint az adott állomány földrajzi eloszlásában változás áll be.
- (13) Amennyiben közös érdekű állományokat harmadik országok is kiaknáznak, az Uniónak helyénvaló tárgyalnia e harmadik országokkal annak biztosítása érdekében, hogy azok az említett állományokkal olyan fenntartható módon gazdálkodjanak, amely összhangban van az 1380/2013/EU rendeletben és különösen annak 2. cikke (2) bekezdésében, valamint az e rendeletben meghatározott célkitűzésekkel. Ha nem születik hivatalos megállapodás, az Uniónak minden tőle telhetőt meg kell tennie, hogy a fenntartható állománygazdálkodás lehetővé tétele érdekében legalább közös megegyezés szülessen ezen állományok halászatát illetően, elősegítve ezzel, hogy az uniós szereplők egyenlő feltételekkel vehessenek részt ezen állományok halászatában.
- (14) E terv célja, hogy hozzájáruljon a KHP célkitűzéseinek megvalósításához, különösen a célállományokra vonatkozó MFH eléréséhez és fenntartásához, a fogási korlátok által érintett tengerfenéki állományokra vonatkozó kirakodási kötelezettség végrehajtásához, továbbá ahhoz, hogy megfelelő életszínvonalat biztosítsanak azok

²³

A Tanács 1342/2008/EK rendelete (2008. december 18.) a tőkehalállományokra és az ezen állományok halászatára vonatkozó hosszú távú terv létrehozásáról, valamint a 423/2004/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 348., 2008.12.24., 20. o.).

számára, akiknek a megélhetése a halászatától függ, szem előtt tartva a part menti halászatot és a társadalmi-gazdasági szempontokat. A tervnek a halászati gazdálkodás tekintetében az ökoszisztéma-alapú megközelítést is alkalmaznia kell annak érdekében, hogy a halászati tevékenységek tengeri ökoszisztémákra gyakorolt kedvezőtlen hatásai a lehető legkisebbek legyenek. Összhangban kell állnia az uniós környezetvédelmi jogszabályokkal, különösen a jó környezeti állapot 2020-ig történő elérésére irányuló célkitűzéssel (a 2008/56/EK irányelvnek megfelelően), valamint a 2009/147/EK irányelvnek és a 92/43/EGK tanácsi irányelvnek megfelelően. Ez a terv meghatározza a nyugati vizek uniós vizein érvényes kirakodási kötelezettség végrehajtásának részleteit is minden olyan faj állományai esetében, amelyre az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke értelmében kirakodási kötelezettség vonatkozik.

- (15) Az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (4) bekezdése előírja, hogy a halászati lehetőségeket a szóban forgó rendelet 2. cikkének (2) bekezdésében megállapított célkitűzésekkel összhangban kell meghatározni, és meg kell felelniük a többéves tervekben meghatározott időkereteknek és rátáknak.
- (16) Az MFH elérésére és fenntartására vonatkozó célkitűzésnek megfelelő halászati mortalitás célértékét (F) célszerű az MFH-nak megfelelő értékek tartományaként (F_{MFH}) meghatározni. Ezekre a tartományokra, melyek a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvéleményen alapulnak, a tudományos szakvélemények változásainak figyelembevételéhez szükséges rugalmasság biztosítása, a kirakodási kötelezettség végrehajtásának megkönnyítése és a vegyes halászat jellemzőinek figyelembevétele érdekében van szükség. Az F_{MFH} tartományok kiszámítása az ICES feladata, melyet mindenekelőtt időszakosan összeállított fogási szakvéleménye keretében végez. E szerint a terv szerint a tartományok úgy lettek kialakítva, hogy hosszú távon az MFH-hoz képest legfeljebb 5 %-os hozamcsökkenést eredményezzenek²⁴. A tartomány felső határa úgy került meghatározásra, hogy legfeljebb 5 % legyen annak az esélye, hogy az állomány a B_{lim} -érték alá csökken. E felső határérték megfelel az ICES „irányadó szabályának” is, melynek értelmében amennyiben a szaporodóképes állomány biomasszája vagy az abundancia rossz állapotú, az F értékét olyan szintre kell csökkenteni, amely nem haladja meg azt a felső határértéket, amely az F_{MFH} pontértékének és a TAC évében a szaporodóképes állomány biomasszájának vagy az abundanciának a szorzata, osztva az MFH $B_{trigger}$ értékével. A halászati mortalitásról és a fogási lehetőségekről szóló tudományos szakvéleménye kibocsátásához az ICES az említett megfontolásokat és az irányadó szabályt alkalmazza.
- (17) A halászati lehetőségek megállapításának céljából indokolt előírni, hogy az F_{MFH} tartomány tekintetében legyen egy általános esetekben használandó felső küszöbérték, illetve – feltéve, hogy az érintett állomány jó állapotúnak tekinthető – legyen egy olyan felső határ is, amely csak bizonyos esetekben alkalmazandó. A halászati lehetőségek felső határ szerinti meghatározására csak akkor kerülhet sor, ha arra a tudományos szakvélemény vagy bizonyítékok alapján szükség van az e rendeletben szereplő vegyeshalászati célok eléréséhez, vagy ha el kell kerülni a fajokon belüli vagy fajok közötti állománydinamikák által okozott állománykárosítást, vagy ha korlátozni kell a halászati lehetőségek évenkénti változását.
- (18) Azon állományok esetében, amelyeknél rendelkezésre állnak az MFH-val kapcsolatos célértékek, illetve óvintézkedések alkalmazása céljából állományvédelmi

²⁴ Az EU kérése az ICES-hez az F_{MFH} tartományoknak az ICES 5–10 alterületeken kiválasztott állományok tekintetében történő megállapításával kapcsolatban.

referenciapontokat kell meghatározni, amelyek a halállományok esetében a szaporodóképes állomány biomasszájának küszöbszintjeiként (trigger), a norvég homár esetében pedig az abundancia küszöbszintjeiként (trigger) kerülnek kifejezésre.

- (19) Megfelelő óvintézkedéseket kell előírni arra az esetre, ha az állományok mérete e szintek alá esik. Az óvintézkedéseknek magukban kell foglalniuk a halászati lehetőségek csökkentését és egyes konkrét állományvédelmi intézkedéseket, ha a tudományos szakvélemények szerint korrekciós intézkedésekre van szükség. Ezeket az intézkedéseket szükség szerint egyéb intézkedésekkel kell kiegészíteni, például az 1380/2013/EU rendelet 12. cikke szerinti bizottsági intézkedésekkel vagy az 1380/2013/EU rendelet 13. cikke szerinti tagállami intézkedésekkel.
- (20) Lehetővé kell tenni, hogy a nyugati vizekben élő norvég homárra vonatkozó TAC-értékek az egyes funkcionális egységek tekintetében meghatározott fogási korlátok és az adott TAC-területen belüli funkcionális egységeken kívüli statisztikai négyesögek összegeként kerüljenek meghatározásra. Ez azonban nem zárja ki a konkrét funkcionális egységek védelmét célzó intézkedések elfogadását.
- (21) A tengerek biológiai erőforrásainak védelemére és fenntartható kiaknázására vonatkozó regionális megközelítés alkalmazása érdekében helyénvaló gondoskodni arról, hogy a nyugati vizeken valamennyi állomány tekintetében technikai intézkedések legyenek hozhatók.
- (22) Amennyiben a Tanács egy bizonyos állományra vonatkozó halászati lehetőségek vonatkozásában figyelembe veszi a hobbihorgászat jelentős hatását, akkor előírhatja a kereskedelmi fogásokra vonatkozó TAC-ot, amely figyelembe veszi a hobbihorgászatból származó fogások mennyiségét és/vagy a hobbihorgászatot korlátozó egyéb intézkedéseket, amilyen például a legnagyobb kifogható mennyiség és a tilalmi időszakok.
- (23) Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (1) bekezdésében megállapított kirakodási kötelezettség teljesítése érdekében a tervnek további, az 1380/2013/EU rendelet 18. cikkének megfelelően közelebről meghatározandó állománygazdálkodási intézkedéseket is tartalmaznia kell.
- (24) A közvetlen állománygazdálkodási érdekeltséggel bíró tagállamokból érkező közös ajánlások benyújtásának határidejét az 1380/2013/EU rendeletnek megfelelően kell meghatározni.
- (25) Az 1380/2013/EU rendelet 10. cikkének (3) bekezdésében foglaltak szerint rendelkezni kell arról, hogy a Bizottság tudományos szakvélemények alapján időszakosan értékelje e rendelet alkalmazásának megfelelőségét és hatékonyságát. A tervet *[öt évvel e rendelet hatálybalépése után]* és azt követően ötévenként ki kell értékelni. Az említett időszak lehetővé teszi a kirakodási kötelezettség teljes körű végrehajtását, valamint regionális intézkedések elfogadását, végrehajtását, továbbá azt, hogy láthatóvá váljanak az állományokra és a halászatra gyakorolt hatások. Ez egyúttal a tudományos testületek által megkövetelt minimálisan szükséges időszak.
- (26) A műszaki és a tudományos fejlődéshez való, kellő időben és arányos módon történő alkalmazkodás céljából, a rugalmasság biztosítására és egyes intézkedések alakításának lehetővé tétele érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően e rendelet kiegészítéseként a korrekciós intézkedések és a kirakodási kötelezettség végrehajtása vonatkozásában jogi aktusokat fogadjon el. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői

szinten, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak²⁵ megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértők rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

- (27) A jogbiztonság biztosítása érdekében egyértelművé kell tenni, hogy a terv célkitűzéseinek elérése érdekében elfogadott ideiglenes szüneteltetési intézkedések az 508/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet²⁶ értelmében támogatásra jogosultnak tekinthetők.
- (28) Az F_{MFH} tartományok és az állományvédelmi referenciapontok tekintetében alkalmazott dinamikus hivatkozások garantálják, hogy a szóban forgó paraméterek, melyek elengedhetetlenek a halászati lehetőségek meghatározásához, ne avuljanak el, és a Tanács mindig hozzáférhessen a rendelkezésre álló legjobb tudományos véleményekhez. A balti-tengeri állományokkal folytatott gazdálkodás során is ezt, a rendelkezésre álló legjobb tudományos véleményekre való dinamikus hivatkozásokat biztosító megközelítést kell követni. Ebben az összefüggésben „rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvélemény” alatt a legfrissebb tudományos adatokon és módszereken alapuló, uniós vagy nemzetközi szinten elismert független tudományos testület által közzétett vagy felülvizsgált, nyilvánosan hozzáférhető tudományos szakvélemény értendő. Az (EU) 2016/1139 rendeletet²⁷ ezért módosítani kell.
- (29) A 811/2004/EK, a 2166/2005/EK, a 388/2006/EK, az 509/2007/EK és az 1300/2008/EK tanácsi rendeletet hatályon kívül kell helyezni.
- (30) A terv várható gazdasági és társadalmi hatása az 1380/2013/EU rendelet 9. cikkének (4) bekezdésével összhangban történő véglegesítése előtt megfelelő módon felmérésre került,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

TÁRGY, HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Tárgy és hatály

- (1) Ez a rendelet többéves tervet (a továbbiakban: a terv) hoz létre az alábbi tengerfenéki állományokra, köztük mélytengeri állományokra a nyugati vizeken és – amennyiben

²⁵ HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

²⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 508/2014/EU rendelete (2014. május 15.) az Európai Tengerügyi és Halászati Alapról, valamint a 2328/2003/EK, a 861/2006/EK, az 1198/2006/EK és a 791/2007/EK tanácsi rendelet, valamint az 1255/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 149., 2014.5.20., 1. o.).

²⁷ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1139 rendelete (2016. július 6.) a közönséges tőkehal, a hering és a spratt balti-tengeri állományaira és a halászatukra vonatkozó többéves terv létrehozásáról, a 2187/2005/EK tanácsi rendelet módosításáról és az 1098/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 191., 2016.7.15., 1. o.).

ezen állományok a nyugati vizeken túlra is kiterjednek – a szomszédos vizeken, beleértve a szóban forgó állományok halászatát is:

- (1) fekete abroncshal (*Aphanopus carbo*) az 1, 2, 4, 6–8, 10 és 14 alterületen, a 3a, 5a–b, 9a és 12b körzetben;
- (2) nyálkásfejű halak (*Beryx spp.*) az Atlanti-óceán északkeleti részén;
- (3) gránátoshal (*Coryphaenoides rupestris*) az 5b körzetben, a 6 és 7 alterületen;
- (4) farkassügér (*Dicentrarchus labrax*) a 4b, 4c, 7a és 7d–h körzetben;
- (5) közönséges tőkehal (*Gadus morhua*) a 7a körzetben;
- (6) közönséges tőkehal (*Gadus morhua*) a 7e–k körzetben;
- (7) rombuszhalak (*Lepidorhombus spp.*) a 4a és 6a körzetben;
- (8) rombuszhalak (*Lepidorhombus spp.*) a 6b körzetben;
- (9) rombuszhalak (*Lepidorhombus spp.*) a 7b–k, 8a–b és 8d körzetben;
- (10) rombuszhalak (*Lepidorhombus spp.*) a 8c és 9a körzetben;
- (11) ördöghalfélék (*Lophiidae*) a 7b–k, 8a–b és 8d körzetben;
- (12) ördöghalfélék (*Lophiidae*) a 8c és 9a körzetben;
- (13) foltos tőkehal (*Melanogrammus aeglefinus*) a 6b körzetben;
- (14) foltos tőkehal (*Melanogrammus aeglefinus*) a 7a körzetben;
- (15) foltos tőkehal (*Melanogrammus aeglefinus*) a 7b–k körzetben;
- (16) vékonybajszú tőkehal (*Merlangius merlangus*) a 7b, 7c és 7e–k körzetben;
- (17) vékonybajszú tőkehal (*Merlangius merlangus*) a 8 alterületen és a 9a körzetben;
- (18) szürke tőkehal (*Merluccius merluccius*) a 4, 6 és 7 alterületen, a 3a, 8a–b és 8d körzetben;
- (19) szürke tőkehal (*Merluccius merluccius*) a 8c és 9a körzetben;
- (20) kék menyhal (*Molva dypterygia*) az 5b körzetben, a 6 és 7 alterületen;
- (21) norvég homár (*Nephrops norvegicus*) funkcionális egységként, a 6 alterületen, az 5b körzetben:
 - a Minch-szoros északi részén (FU 11);
 - a Minch-szoros déli részén (FU 12);
 - a Firth of Clyde területén (FU 13);
 - a VIa körzetben, a funkcionális egységeken kívül (Skóciától nyugatra);
- (22) norvég homár (*Nephrops norvegicus*) funkcionális egységként, a 7 alterületen:
 - az Ír-tenger keleti részén (FU 14);
 - az Ír-tenger nyugati részén (FU 15);
 - a Porcupine-pad területén (FU 16);
 - az Aran-szigetek területén (FU 17);
 - az Ír-tengeren (FU 19);

- a Kelta-tengeren (FU 20–21);
 - a Bristol-csatorna területén (FU 22);
 - az ICES 7 alterületen, a funkcionális egységeken kívül (a Kelta-tenger déli része, Írországtól délnyugatra);
- (23) norvég homár (*Nephrops norvegicus*) funkcionális egységként, a 8a, 8b, 8d és 8e körzetben:
- a Vizcayai-öböl déli részén (FU 25);
- (24) norvég homár (*Nephrops norvegicus*) funkcionális egységként, a 9 és 10 alterületen, a CECAF 34.1.1 körzetben:
- Galicia nyugati részén (FU 26–27);
 - az ibériai vizeken (FU 28–29);
 - a Cádizi-öbölben (FU 30);
- (25) nagyszemű vörösdurbincs (*Pagellus bogaraveo*) a 9 alterületen;
- (26) nagyszemű vörösdurbincs (*Pagellus bogaraveo*) a 10 alterületen;
- (27) sima lepényhal (*Pleuronectes platessa*) a 7d körzetben;
- (28) sima lepényhal (*Pleuronectes platessa*) a 7e körzetben;
- (29) sávós tőkehal (*Pollachius pollachius*) a 7 alterületen;
- (30) közönséges nyelvhal (*Solea solea*) az 5 alterületen, a 6b körzetben, a 12 és 14 alterületen;
- (31) közönséges nyelvhal (*Solea solea*) a 7b és 7c körzetben;
- (32) közönséges nyelvhal (*Solea solea*) a 7d körzetben;
- (33) közönséges nyelvhal (*Solea solea*) a 7e körzetben;
- (34) közönséges nyelvhal (*Solea solea*) a 7f és 7g körzetben;
- (35) közönséges nyelvhal (*Solea solea*) a 7h, 7j és 7k körzetben;
- (36) közönséges nyelvhal (*Solea solea*) a 8a és 8b körzetben;
- (37) közönséges nyelvhal (*Solea solea*) a 8c és 9a körzetben.

Amennyiben a tudományos szakvélemények szerint változás áll be az e bekezdés első albekezdésében felsorolt állományok földrajzi eloszlásában, a Bizottság a 15. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadhat el e rendelet oly módon történő módosítása céljából, hogy az említett változás figyelembevételére érdekében kiigazítja a fent meghatározott területeket. Az ilyen kiigazítások révén az állományok területei nem terjedhetnek túl a 4–10 alterület uniós vizein, valamint a CECAF 34.1.1, 34.1.2 és 34.2.0 körzetben.

- (2) Amennyiben a tudományos szakvélemények alapján a Bizottság úgy látja, hogy az (1) bekezdés első albekezdésében meghatározott állományok listáját módosítani kell, a Bizottság javaslatot nyújthat be a lista módosítására.
- (3) Az e cikk (1) bekezdésében említett szomszédos vizek tekintetében csak a 4. és 6. cikk, valamint az e rendelet 7. cikke szerinti halászati lehetőségekhez kapcsolódó intézkedések alkalmazandók.

- (4) Ez a rendelet az (1) bekezdésben említett állományok halászata során a nyugati vizeken ejtett járulékos fogásokra is alkalmazandó. Amennyiben azonban az F_{MFH} tartományokat és a biomasszához kapcsolódó óvintézkedéseket a többéves terveket létrehozó egyéb uniós jogi aktusok keretében határozzák meg, az így megállapított tartományok és óvintézkedések alkalmazandók.
- (5) Ez a rendelet meghatározza továbbá a nyugati vizek uniós vizein érvényes kirakodási kötelezettség végrehajtásának részleteit minden olyan faj állományai esetében, amelyre az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke értelmében kirakodási kötelezettség vonatkozik.
- (6) Ez a rendelet rendelkezik a 8. cikkben meghatározott technikai intézkedésekről, amelyek a nyugati vizeken valamennyi állomány tekintetében alkalmazandók.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában az 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 4. cikkében, az 1224/2009/EK tanácsi rendelet 4. cikkében és a 850/98/EK tanácsi rendelet 3. cikkében megállapított fogalommeghatározásokon túlmenően az alábbi fogalommeghatározások érvényesek:

1. »nyugati vizek«: az északnyugati vizek (az ICES 5 (az 5a kivételével és az 5b körzetnek kizárólag az uniós vizei), 6 és 7 alterület) és a délnyugati vizek (az ICES 8, 9 és 10 alterület (az Azori-szigetek körüli vizek), valamint a CECAF 34.1.1, 34.1.2 és 34.2.0 körzet (a Madeira és a Kanári-szigetek körüli vizek));
2. » F_{MFH} tartomány (F_{MSY} tartomány)«: a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvéleményeken, különösen a Nemzetközi Tengerkutató Tanács (ICES) tudományos szakvéleményén alapuló olyan értéktartomány, amelyben az e tartomány határain belüli valamennyi halászati mortalitási szint hosszú távon az adott halászati gyakorlatra tekintettel és a meglévő átlagos környezeti feltételek mellett maximális fenntartható hozamot (MFH vagy MSY) eredményez anélkül, hogy jelentősen befolyásolná az érintett állományok szaporodási folyamatát. A tartományt úgy kell meghatározni, hogy az MFH-értékhez képest ne okozza a hosszú távú hozam 5 %-ot meghaladó csökkenését. Felső határát úgy kell megállapítani, hogy legfeljebb 5 % legyen annak az esélye, hogy az állomány a szaporodóképes állomány biomasszájának referenciapont-határértéke (B_{lim}) alá csökken;
3. »MFH $F_{alsó}$ ($MSY F_{lower}$)«: az F_{MFH} tartományon belüli legalacsonyabb érték;
4. »MFH $F_{felső}$ ($MSY F_{upper}$)«: az F_{MFH} tartományon belüli legmagasabb érték;
5. » F_{MFH} pontérték (F_{MSY} pontérték)«: a halászati mortalitás becsült értéke, amely az adott halászati gyakorlat és az aktuális átlagos környezeti feltételek mellett hosszú távon maximális fenntartható hozamot eredményez;
6. »alsó F_{MFH} tartomány (alsó F_{MSY} tartomány)«: az MFH $F_{alsó}$ és az F_{MFH} pontérték közötti értékeket tartalmazó tartomány;
7. »felső F_{MFH} tartomány (felső F_{MSY} tartomány)«: az F_{MFH} pontérték és az MFH $F_{felső}$ közötti értékeket tartalmazó tartomány;
8. » B_{lim} «: a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvéleményen, különösen az ICES tudományos szakvéleményén alapuló állományméret-referenciapont, amely alatt csökkenhet a szaporodóképesség;

9. »MFH B_{trigger} ($MSY B_{\text{trigger}}$)«: a szaporodóképes állomány biomaszájának – vagy a norvég homár esetében az abundanciának – a referenciapontja, amelyet a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvélemény, különösen az ICES tudományos szakvéleménye ad meg, és amely alatt egyedi és megfelelő gazdálkodási intézkedéseket kell foganatosítani annak érdekében, hogy a kiaknázási arányok a természetes változatossággal kombinálva visszaállítsák az állományokat a hosszú távú MFH elérését lehetővé tevő szint fölé.

II. FEJEZET CÉLKITŰZÉSEK

3. cikk Célkitűzések

- (1) A tervnek hozzá kell járulnia a közös halászati politika tekintetében az 1380/2013/EU rendelet 2. cikkében felsorolt célkitűzések eléréséhez, különösen azáltal, hogy elővigyázatossági megközelítést alkalmaz a halászati gazdálkodás vonatkozásában, valamint annak biztosítására kell törekednie, hogy a tengerek élő biológiai erőforrásainak kiaknázása tartósan visszaállítsa a halászott fajok állományát az MHF elérését lehetővé tevő szint fölé.
- (2) A tervnek a lehetőségekhez mérten a nem kívánt fogások elkerülésével és csökkentésével hozzá kell járulnia a visszadobás gyakorlatának megszüntetéséhez és az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke által előírt, a fogási korlátok által érintett és az e rendelet hatálya alá tartozó fajokra vonatkozóan előírt kirakodási kötelezettség teljesítéséhez.
- (3) A tervnek a halászati gazdálkodás tekintetében ökoszisztéma-alapú megközelítést kell alkalmaznia annak érdekében, hogy a halászati tevékenységeknek a tengeri ökoszisztémára gyakorolt kedvezőtlen hatásai minimálisak legyenek. Összhangban kell állnia az Unió környezetvédelmi jogszabályaival, különösen a jó környezeti állapot 2020-ig történő elérésére irányuló célkitűzéssel a 2008/56/EK irányelv 1. cikkének (1) bekezdésében meghatározottak szerint, valamint a 2009/147/EK irányelv 4. és 5. cikkében és a 92/43/EGK tanácsi irányelv 6. és 12. cikkében meghatározott célkitűzésekkel.
- (4) A tervnek különösen a következőkre kell törekednie:
 - a) a 2008/56/EK irányelv I. mellékletében található 3. mutatóban szereplő feltételek teljesítésének biztosítása; és
 - b) a 2008/56/EK irányelv I. mellékletében található egyéb vonatkozó mutatók teljesítéséhez való hozzájárulás a halászat teljesítésükben betöltött szerepével arányosan.
- (5) A terv keretében hozott intézkedéseknek összhangban kell állniuk a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvéleményekkel. Amennyiben nem áll rendelkezésre elegendő adat, az érintett állományok esetében hasonló mértékű védelmet kell biztosítani.

III. FEJEZET CÉLÉRTÉKEK

4. cikk Célértékek

- (1) A halászati mortalitás 2. cikkben meghatározott F_{MFH} tartományoknak megfelelő célértékét az 1. cikk (1) bekezdésében felsorolt állományok vonatkozásában a lehető leghamarabb, illetve 2020-ig fokozatosan, egyre növekvő jelleggel kell elérni, és ezt követően az F_{MFH} tartományokon belül kell tartani e cikk rendelkezéseinek megfelelően.
- (2) Az e terven alapuló F_{MFH} tartományokat az ICES-től kell megkérni.
- (3) Az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (4) bekezdésével összhangban, ha a Tanács egy állomány tekintetében halászati lehetőségeket határoz meg, azokat az érintett állományok tekintetében az adott pillanatban rendelkezésre álló alsó F_{MFH} tartományon belül kell megállapítani.
- (4) Az (1) és (3) bekezdés ellenére a halászati lehetőségek az F_{MFH} tartományoknál alacsonyabb szinten is megállapíthatók.
- (5) A (3) és (4) bekezdés ellenére a valamely állományra vonatkozó halászati lehetőségek az adott állomány tekintetében az adott időpontban rendelkezésre álló felső F_{MFH} tartománnyal összhangban határozhatók meg, feltéve, hogy az 1. cikk (1) bekezdésében említett állomány meghaladja az MFH $B_{trigger}$ -t:
 - a) ha ez egyes halászat esetén tudományos szakvélemények vagy bizonyítékok alapján szükséges a 3. cikkben meghatározott célkitűzések eléréséhez;
 - b) ha ez a fajon belüli vagy fajok közötti dinamikák miatt tudományos szakvélemények vagy bizonyítékok alapján szükséges az állomány komoly károsodásának elkerüléséhez; vagy
 - c) az egymást követő években meghatározott halászati lehetőségek több mint 20 %-os változásának elkerülése érdekében.
- (6) A halászati lehetőségeket minden esetben úgy kell meghatározni, hogy azok biztosítsák, hogy a szaporodóképes állomány biomaszájának szintje kevesebb mint 5 %-os valószínűséggel csökkenjen a szaporodóképes állomány biomaszájának referenciapont-határértéke (B_{lim}) alá.

5. cikk A járulékosan kifogott állományok kezelése

- (1) Az 1. cikk (4) bekezdésében említett állományokra vonatkozó gazdálkodási intézkedéseket, beleértve adott esetben a halászati lehetőségeket is, a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvélemények figyelembevételével kell megállapítani, és összhangban kell lenniük a 3. cikkben meghatározott célkitűzésekkel.
- (2) A szóban forgó állományok tekintetében az 1380/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 8. pontjában meghatározott elővigyázatossági megközelítést kell alkalmazni a halászati gazdálkodásban, ha nem áll rendelkezésre megfelelő tudományos információ.

- (3) Az 1380/2013/EU rendelet 9. cikkének (5) bekezdésével összhangban a vegyes halászatnak az e rendelet 1. cikkének (4) bekezdésében említett állományok tekintetében történő irányítása során figyelembe kell venni az összes állomány MFH szerinti egyidejű halászatával járó nehézséget, különösen azokban az esetekben, amikor ez a halászat idő előtti tilalmához vezet.

IV. FEJEZET

ÓVINTÉZKEDÉSEK

6. cikk

Állományvédelmi referenciapontok

Az 1. cikk (1) bekezdésében említett állományok teljes szaporodási kapacitásának megóvása érdekében e terv alapján az alábbi állományvédelmi referenciapontokat kell megkérni az ICES-től:

- a) MFH B_{trigger} az 1. cikk (1) bekezdésében említett állományok tekintetében;
- b) B_{lim} az 1. cikk (1) bekezdésében említett állományok tekintetében.

7. cikk

Óvintézkedések

- (1) Amennyiben a tudományos szakvélemények azt mutatják, hogy egy adott év tekintetében az 1. cikk (1) bekezdésében említett állományok bármelyikének szaporodóképes biomasszája – a norvég homár esetében az abundancia – az MFH B_{trigger} érték alatt van, minden megfelelő korrekciós intézkedést el kell fogadni annak biztosítására, hogy az érintett állomány vagy funkcionális egység mielőbb visszakerüljön az MFH elérését lehetővé tevő szint fölé. A 4. cikk (3) és (5) bekezdésétől eltérve, a halászati lehetőségeket különösen olyan szinteken kell meghatározni, amelyek a biomassza csökkenését figyelembe véve megfelelnek a felső F_{MFH} tartomány alá csökkenő halászati mortalitásnak.
- (2) Amennyiben a tudományos szakvélemények azt mutatják, hogy az 1. cikk (1) bekezdésében említett állományok bármelyikének szaporodóképes biomasszája – a norvég homár esetében az abundancia – a B_{lim} érték alatt van, további korrekciós intézkedéseket kell hozni annak biztosítására, hogy az érintett állomány vagy funkcionális egység mielőbb visszakerüljön az MFH elérését lehetővé tevő szint fölé. A 4. cikk (3) és (5) bekezdésétől eltérve, az említett korrekciós intézkedések magukban foglalhatják különösen az érintett állomány halászatának felfüggesztését és a halászati lehetőségek megfelelő csökkentését.
- (3) Az e cikkben említett korrekciós intézkedések az alábbiakat foglalhatják magukban:
 - a) az 1380/2013/EU rendelet 12. és 13. cikke szerinti szükséghelyzeti intézkedések;
 - b) az e rendelet 8. cikkének értelmében meghozott intézkedések.
- (4) Az e cikkben említett intézkedéseket a helyzet jellegével, súlyosságával, időtartamával és ismétlődésével összhangban kell kiválasztani, amennyiben a szaporodóképes

állomány biomasszája – vagy a norvég homár esetében az abundancia – a 6. cikkben említett szintek alatt van.

V. FEJEZET

TECHNIKAI INTÉZKEDÉSEK

8. cikk *Technikai intézkedések*

- (1) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy e rendelet 15. cikkének és az 1380/2013/EU rendelet 18. cikkének megfelelően e rendelet kiegészítése céljából felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a következő technikai intézkedésekre vonatkozóan:
 - a) a halászeszközök jellemzőire vonatkozó előírások és a halászeszközök használatára irányadó szabályok a szelektivitás biztosítása vagy javítása, a nem szándékos fogások csökkentése vagy az ökoszisztémára gyakorolt negatív hatások minimálisra csökkentése érdekében;
 - b) a halászeszközök módosítására vagy az azokat kiegészítő további eszközökre vonatkozó előírások a szelektivitás biztosítása vagy javítása, a nem szándékos fogások csökkentése vagy az ökoszisztémára gyakorolt negatív hatások minimálisra csökkentése érdekében;
 - c) meghatározott halászeszközök használatára és halászati tevékenységekre vonatkozó korlátozás vagy tilalom meghatározott területeken vagy időszakokban, az ívó halak, a minimális állományvédelmi referenciaméretet el nem érő vagy nem célzott halfajok védelme vagy az ökoszisztémára gyakorolt negatív hatások minimálisra csökkentése érdekében; és
 - d) minimális állományvédelmi referenciaméret meghatározása az e rendelet hatálya alá tartozó valamennyi állomány tekintetében, a növendék tengeri élőlények védelme céljából.
- (2) Az e cikk (1) bekezdésében említett intézkedéseknek hozzá kell járulniuk a 3. cikkben meghatározott célkitűzések eléréséhez.

VI. FEJEZET

HALÁSZATI LEHETŐSÉGEK

9. cikk *Halászati lehetőségek*

- (1) Az 1380/2013/EU rendelet 17. cikkével összhangban a tagállamok a számukra rendelkezésre álló halászati lehetőségek elosztása során figyelembe veszik a vegyes halászati tevékenységekben részt vevő hajók feltételezhető fogási összetételét.
- (2) Az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (8) bekezdése értelmében a tagállamok, miután a Bizottságot erről értesítették, elcserélhetik a számukra kiosztott halászati lehetőségek egészét vagy egy részét.

- (3) A 7. cikk sérelme nélkül, a norvég homár állományára vonatkozó teljes kifogható mennyiség a nyugati vizeken megegyezhet a funkcionális egységek fogási határértékeinek és a funkcionális egységeken kívüli statisztikai négyzeteknek az összegével.
- (4) Amennyiben a tudományos szakvélemények szerint a hobbihorgászat jelentős hatással van egy adott állomány halászati mortalitására, a Tanács ezt figyelembe veszi, és a halászati lehetőségek meghatározásakor korlátozhatja a hobbihorgászatot annak érdekében, hogy elkerülhető legyen a halászati mortalitásra vonatkozó teljes célérték túllépése.

VII. FEJEZET

A KIRAKODÁSI KÖTELEZETTSÉGGEL KAPCSOLATOS RENDELKEZÉSEK

10. cikk

A nyugati vizek uniós vizekre vonatkozó kirakodási kötelezettséggel kapcsolatos rendelkezések

A nyugati vizekben előforduló minden olyan faj állományát illetően, amelyre az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (1) bekezdése értelmében kirakodási kötelezettség vonatkozik, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy e rendelet 15. cikkével és az 1380/2013/EU rendelet 18. cikkével összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendelet oly módon történő kiegészítése céljából, hogy a szóban forgó kötelezettséget az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke (5) bekezdésének a)–e) pontjában előírtaknak megfelelően részletesen meghatározza.

VIII. FEJEZET

VIZEKHEZ ÉS ERŐFORRÁSOKHOZ VALÓ HOZZÁFÉRÉS

11. cikk

Halászati engedélyek és a kapacitás felső határértékei

- (1) Az e rendelet 1. cikkének (1) bekezdésében említett valamennyi ICES-övezet tekintetében minden tagállam az 1224/2009/EK tanácsi rendelet 7. cikkének megfelelően halászati engedélyeket ad ki a lobogója alatt közlekedő, az adott területen halászati tevékenységet folytató hajók részére. Ezekben a halászati engedélyekben a tagállamok az adott halászeszközt használó hajók kW-ban kifejezett teljes kapacitását is korlátozhatják.
- (2) Minden tagállam összeállítja és vezeti az (1) bekezdésben említett halászati engedéllyel rendelkező hajók jegyzékét, és azt hivatalos honlapján elérhetővé teszi a Bizottság és a többi tagállam számára.

IX. FEJEZET

A KÖZÖS ÉRDEKŰ ÁLLOMÁNYOKKAL VALÓ GAZDÁLKODÁS

12. cikk

*Az Unió és harmadik országok számára közös érdekű állományokkal folytatott gazdálkodás
alapelvei és célkitűzései*

- (1) Amennyiben közös érdekű állományokat harmadik országok is kiaknáznak, az Unió tárgyalásba kezd e harmadik országokkal annak érdekében, hogy az említett állományokkal folytatott gazdálkodás fenntartható módon, az 1380/2013/EU rendelet és különösen annak 2. cikke (2) bekezdése, valamint e rendelet célkitűzéseivel összhangban történjen. Ha nem születik hivatalos megállapodás, az Unió minden tőle telhetőt megtesz, hogy a fenntartható állománygazdálkodás lehetővé tétele érdekében legalább közös megegyezés szülessen ezen állományok halászatát illetően, elősegítve ezzel, hogy az uniós szereplők egyenlő feltételekkel vehessenek részt ezen állományok halászatában.
- (2) A harmadik országokkal közös állománygazdálkodás keretében az Unió az 1380/2013/EU rendelet 33. cikkének (2) bekezdése értelmében halászati lehetőségeket cserélhet harmadik országokkal.

X. FEJEZET

REGIONALIZÁCIÓ

13. cikk

Regionális együttműködés

- (1) Az e rendelet 8. és 10. cikkében említett intézkedésekre az 1380/2013/EU rendelet 18. cikkének (1)–(6) bekezdése alkalmazandó.
- (2) E cikk (1) bekezdésének alkalmazásában azok a tagállamok, amelyek közvetlen állománygazdálkodási érdekekkel bírnak az északnyugati vizeken, illetve azok a tagállamok, amelyek közvetlen állománygazdálkodási érdekekkel bírnak a délnyugati vizeken, közös ajánlásokat nyújthatnak be az 1380/2013/EU rendelet 18. cikkének (1) bekezdése szerint, első alkalommal legkésőbb az e rendelet hatálybalépésétől számított tizenkét hónapon belül, azt követően pedig a terv értékelésének a 14. cikkel összhangban történő minden egyes benyújtását követő tizenkét hónapon belül. Akkor is benyújthatnak ilyen ajánlásokat, ha azt szükségesnek vélik, különösen abban az esetben, ha hirtelen változás áll be az e rendelet alkalmazási körébe tartozó valamely állomány helyzetében. Az adott naptári évre vonatkozó intézkedésekre irányuló közös ajánlásokat legkésőbb a megelőző év július 1-jéig kell benyújtani.
- (3) Az e rendelet 8. és 10. cikkében adott felhatalmazás nem sértheti az uniós jogszabályok, köztük az 1380/2013/EU rendelet egyéb rendelkezései alapján a Bizottságra ruházott hatásköröket.

XI. FEJEZET ÉRTÉKELÉS ÉS ELJÁRÁSI RENDELKEZÉSEK

14. cikk

A terv értékelése

A Bizottság [*e rendelet hatálybalépésétől számított öt év elteltével*] és azt követően ötévente jelentést nyújt be az Európai Parlament és a Tanács részére a tervnek az e rendelet alkalmazási körébe tartozó állományok és az őket kiaknázó halászati tevékenységek tekintetében elért eredményeiről és az azokra gyakorolt hatásairól, különös tekintettel a 3. cikkben meghatározott célok elérésére.

15. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

- (1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás gyakorlásának feltételeit ez a cikk határozza meg.
- (2) A Bizottságnak a 1. cikk (1) bekezdésében, és a 8. és 10. cikkben említett felhatalmazása e rendelet hatálybalépésének időpontjától kezdve öt éves időtartamra szól. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.
- (3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 1. cikk (1) bekezdésében, és a 8. és 10. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.
- (4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban²⁸ foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.
- (5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.
- (6) Az 1. cikk (1) bekezdése és a 8. és 10. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

²⁸

Intézményközi megállapodás az Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa és az Európai Bizottság között a jogalkotás minőségének javításáról.

XII. FEJEZET

AZ EURÓPAI TENGERÜGYI ÉS HALÁSZATI ALAPBÓL NYÚJTOTT TÁMOGATÁS

16. cikk

Az Európai Tengerügyi és Halászati Alapból nyújtott támogatás

A terv célkitűzéseinek elérése érdekében elfogadott ideiglenes szüneteltetési intézkedések az 508/2014/EU rendelet 33. cikke (1) bekezdése a) és c) pontjának alkalmazásában a halászati tevékenységek ideiglenes szüneteltetésének minősülnek.

XIII. FEJEZET

AZ (EU) 2016/1139/EK RENDELET MÓDOSÍTÁSA

17. cikk

Az (EU) 2016/1139/EK rendelet módosítása

Az (EU) 2016/1139 rendelet a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk helyébe a következő cikk lép:

„E rendelet alkalmazásában az 1380/2013/EU rendelet 4. cikkében, az 1224/2009/EK rendelet 4. cikkében és a 2187/2005/EK rendelet 2. cikkében említett fogalom meghatározások érvényesek. Ezekben túlmenően az alábbi fogalom meghatározások alkalmazandók:

1. »nyílt vízi állományok«: az e rendelet 1. cikke (1) bekezdésének c)–h) pontjában felsorolt állományok és azok bármilyen kombinációja;

2. » F_{MSY} tartomány«: a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvéleményeken, különösen a Nemzetközi Tengerkutatási Tanács (ICES) tudományos szakvéleményén alapuló olyan értéktartomány, amelyben az e tartomány határain belüli valamennyi halászati mortalitási szint hosszú távon az adott halászati gyakorlatra tekintettel és a meglévő átlagos környezeti feltételek mellett maximális fenntartható hozamot (a továbbiakban: MSY) eredményez anélkül, hogy jelentősen befolyásolná az érintett állományok szaporodási folyamatát. A tartományt úgy kell meghatározni, hogy az MSY-értékhez képest ne okozza a hosszú távú hozam 5 %-ot meghaladó csökkenését. Felső határát úgy kell megállapítani, hogy legfeljebb 5 % legyen annak az esélye, hogy az állomány a szaporodóképes állomány biomasszájának referenciapont-határértéke (B_{lim}) alá csökken;

3. »MSY F_{lower} «: az F_{MSY} tartományon belüli legalacsonyabb érték;

4. »MSY F_{upper} «: az F_{MSY} tartományon belüli legmagasabb érték;

5. » F_{MSY} pontérték«: a halászati mortalitás becsült értéke, amely az adott halászati gyakorlat és az aktuális átlagos környezeti feltételek mellett hosszú távon maximális fenntartható hozamot eredményez;

6. »alsó F_{MSY} tartomány«: az MSY F_{lower} és az F_{MSY} pontérték közötti értékeket tartalmazó tartomány;

7. »felső F_{MSY} tartomány«: az F_{MSY} pontérték és az MSY_{upper} közötti értékeket tartalmazó tartomány;

8. » B_{lim} «: a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvéleményen, különösen az ICES tudományos szakvéleményén alapuló állományméret-referenciapont, amely alatt csökkenhet a szaporodóképesség;

9. » $MSY B_{trigger}$ «: a szaporodóképes állomány biomasszájának a referenciapontja, amelyet a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvélemény, különösen az ICES tudományos szakvéleménye ad meg, és amely alatt egyedi és megfelelő gazdálkodási intézkedéseket kell foganatosítani annak érdekében, hogy a kiaknázási arányok a természetes változatossággal kombinálva visszaállítsák az állományokat a hosszú távú az MSY elérését lehetővé tevő szint fölé;

10. »érintett tagállamok«: a közvetlen állománygazdálkodási érdekekkel bíró tagállamok, nevezetesen Dánia, Németország, Észtország, Lettország, Litvánia, Lengyelország, Finnország és Svédország.”

2. A 4. cikk helyébe a következő cikk lép:

*„4. cikk
Célértékek*

(1) A halászati mortalitás 2. cikkben meghatározott F_{MSY} tartományoknak megfelelő célértékét az 1. cikk (1) bekezdésében felsorolt állományok vonatkozásában a lehető leghamarabb, illetve 2020-ig fokozatosan, egyre növekvő jelleggel kell elérni, és ezt követően az F_{MSY} tartományokon belül kell tartani e cikk rendelkezéseinek megfelelően.

(2) Az e terven alapuló F_{MSY} tartományokat az ICES-től kell megkérni.

(3) Az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (4) bekezdésével összhangban, ha a Tanács egy állomány tekintetében halászati lehetőségeket határoz meg, azokat az érintett állományok tekintetében az adott pillanatban rendelkezésre álló alsó F_{MSY} tartományon belül kell megállapítani.

(4) Az (1) és (3) bekezdés ellenére a halászati lehetőségek az F_{MSY} tartományoknál alacsonyabb szinten is megállapíthatók.

(5) A (3) és (4) bekezdés ellenére a valamely állományra vonatkozó halászati lehetőségek az adott állomány tekintetében az adott időpontban rendelkezésre álló felső F_{MSY} tartománnyal összhangban határozhatók meg, feltéve, hogy az 1. cikk (1) bekezdésében említett állomány meghaladja az $MSY B_{trigger}$ értéket:

- a) ha ez vegyes halászat esetén tudományos szakvélemények vagy bizonyítékok alapján szükséges a 3. cikkben meghatározott célkitűzések eléréséhez;
- b) ha ez a fajon belüli vagy fajok közötti dinamikák miatt tudományos szakvélemények vagy bizonyítékok alapján szükséges az állomány komoly károsodásának elkerüléséhez; vagy
- c) az egymást követő években meghatározott halászati lehetőségek több mint 20 %-os változásának elkerülése érdekében.

(6) A halászati lehetőségeket minden esetben úgy kell meghatározni, hogy azok biztosítsák, hogy a szaporodóképes állomány biomasszájának szintje kevesebb mint

5 %-os valószínűséggel csökkenjen a szaporodóképes állomány biomasszájának referenciapont-határértéke (B_{lim}) alá.”

3. A III. fejezet a 4. cikk után a következő cikkel egészül ki:

„4a. cikk.

Állományvédelmi referenciapontok

Az 1. cikk (1) bekezdésében említett állományok teljes szaporodási kapacitásának megóvása érdekében e terv alapján az alábbi állományvédelmi referenciapontokat kell megkérni az ICES-től:

- a) $MSY B_{trigger}$ az 1. cikk (1) bekezdésében említett állományok tekintetében;
- b) B_{lim} az 1. cikk (1) bekezdésében említett állományok tekintetében.”

4. Az 5. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„5. cikk

Óvintézkedések

- (1) Amennyiben a tudományos szakvélemények azt mutatják, hogy egy adott év tekintetében az 1. cikk (1) bekezdésében említett állományok bármelyikének szaporodóképes biomasszája az $MSY B_{trigger}$ érték alatt van, minden megfelelő korrekciós intézkedést el kell fogadni annak biztosítására, hogy az érintett állomány mielőbb visszakerüljön az MSY elérését lehetővé tevő szint fölé. A 4. cikk (3) és (5) bekezdésétől eltérve, a halászati lehetőségeket különösen olyan szinteken kell meghatározni, amelyek a biomassza csökkenését figyelembe véve megfelelnek a felső F_{MSY} tartomány alá csökkenő halászati mortalitásnak.
- (2) Amennyiben a tudományos szakvélemények azt mutatják, hogy az 1. cikk (1) bekezdésében említett állományok bármelyikének szaporodóképes biomasszája a B_{lim} érték alatt van, további korrekciós intézkedéseket kell hozni annak biztosítására, hogy az érintett állomány mielőbb visszakerüljön az MSY elérését lehetővé tevő szint fölé. A 4. cikk (3) és (5) bekezdésétől eltérve az említett korrekciós intézkedések magukban foglalhatják különösen az érintett állomány halászatának felfüggesztését és a halászati lehetőségek megfelelő csökkentését.
- (3) Az e cikkben említett korrekciós intézkedések az alábbiakat foglalhatják magukban:
 - a) az 1380/2013/EU rendelet 12. és 13. cikke szerinti szükséghelyzeti intézkedések;
 - b) az e rendelet 7. és 8. cikkével összhangban meghozott intézkedések.
- (4) Az e cikkben említett intézkedéseket a helyzet jellegével, súlyosságával, időtartamával és ismétlődésével összhangban kell kiválasztani, amennyiben a szaporodóképes állomány biomasszája a 4a. cikkben említett szintek alatt van.”

5. Az I. és a II. mellékletet el kell hagyni.

XIV. FEJEZET ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

18. cikk

Hatályon kívül helyezés

- (1) A következő rendeletek hatályukat veszítik:
- a) a 811/2004/EK rendelet;
 - b) a 2166/2005/EK rendelet;
 - c) a 388/2006/EK rendelet;
 - d) az 509/2007/EK rendelet;
 - e) az 1300/2008/EK rendelet.
- (2) A hatályon kívül helyezett rendeletekre való hivatkozásokat az e rendeletre való hivatkozásként kell értelmezni.

19. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

*az Európai Parlament részéről
az elnök*

*a Tanács részéről
az elnök*